

непріязненный Назаретъ. Такожде и тукъ Той найнапрѣдъ влѣзълъ въ синагогѣ-тѣ и поучавалъ народа.

Като излѣзълъ изъ синагогѣ-тѣ, Исусъ Христосъ влѣзълъ въ кѣщѣ-тѣ Петровѣ. Іаковъ и Іоаннъ вѣрвѣли наедно съ Него. Тыща-та Петрова лежала болна отъ лютихъ огнищъ. Петръ казалъ това Господу и просилъ Го да ѿ помогне. Исусъ Христосъ пристѣпилъ до постель-тѣ на болнѣ-тѣ, взелъ ѿ за рѣкъ—и той часъ ѿ оставилъ огнѣя-тѣ; тя встанѣла и слугувала Господу Исусу и на ученицы-тѣ Му, когато обѣдвали.

Слухъ за това исцѣленіе ся разнесълъ по всичкия градъ. Тогава было сѣбота, день, въ който Евреи-тѣ не похващали никакѣ работѣ до захожденіе-то сѣлнечно; но токо-что настѣпилъ вечеръ, всички-тѣ болны, колко-то имало въ града, принесли до Спасителя. Всички-тѣ граждане ся събрали при врата-та на кѣщѣ-тѣ Петровѣ. Господъ, съ едно возложеніе на рѣкъ-тѣ Си, съ едно прикосновеніе исцѣлявалъ всички-тѣ. Той не ся отричалъ да помага, да чини добро всѣкому, който искалъ отъ Него помощь; никого не отпуцалъ отъ Себе безъ облегченіе. Какво умилително-назидателно зрѣлище ни прѣдставлява благый Господъ, обиколень отъ такавѣ грамадѣ страдалцы! Каква любовь! Какво могущество! Кой нѣма да прѣдаде себе си на Неговѣ-тѣ благость?

Исусъ Христосъ дълго время още и прѣзъ ночь-тѣ продължавалъ да исцѣлява болны-тѣ; на другия день, токо-что ся явила утренняя-та зора, Той излѣзълъ изъ града и, като възлѣзълъ на горѣ-тѣ, ся молилъ. Между това, и въ града, който видѣлъ такова добро отъ Исуса, народа-тѣ ся рашивалъ порано отъ обыкновенно-то. Всѣкий желалъ да го види; всички го трѣсили. Исусъ Христосъ знаялъ това и, понеже отбѣгвалъ отъ почести, ся удалилъ.

Ап. Петръ, сопровождаемъ отъ множество народъ, го намѣрилъ най послѣ и казалъ Му: „всички Тя дирятъ, Учи-